

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Josefa Holejšovského a soudkyň JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Lenky Grollové ve věci

navrhovatele: **Radim V.**, nar. xxx, bytem xxxx
zastoupeného Mgr. Marcelou Valtrovou, advokátkou sídlem
120 00 Praha 2, Rubešova 10/83,

za účasti dalšího účastníka: **MEDARD Active, s.r.o.**, IČ 29092281, sídlem
362 62 Boží Dar č.ev. 49,
zastoupeného JUDr. Martinem Tocikem, advokátem
sídlem 360 01 Karlovy Vary, Moskevská 1461/66,

o vyslovení neplatnosti všech usnesení mimořádné valné hromady dalšího účastníka konané dne 11.7.2011, **k odvolání navrhovatele** proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. června 2016, č.j. 50 Cm 25/2011-482,

takto:

- I. Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. června 2016 č.j. 50 Cm 25/2011-482 se mění tak, že všechny usnesení mimořádné valné hromady společnosti MEDARD Active s.r.o. sídlem Boží Dar č. ev.49, 362 62, IČO 29092281, konané dne 11.7.2011, jsou neplatná.
- II. Další účastník je povinen zaplatit navrhovateli na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 87 974 Kč, do tří dnů od jeho právní moci, k rukám jeho zástupkyně Mgr. Marcely Valtrové, advokátky.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem podaným u Krajského soudu v Plzni dne 11.10.2011 domáhal vyslovení neplatnosti všech usnesení mimořádné valné hromady společnosti MEDARD Active, s.r.o., (tedy dalšího účastníka), konané dne 11.7.2011. Svůj návrh odůvodnil tak, že dne 21.6.2011 obdržel dopis označený jako Pozvánka na mimořádnou valnou hromadu dalšího účastníka ze dne 20.6.2011. Tímto dopisem Mgr. Roman Bělohlavý, advokát, v zastoupení paní Marty Fialové, jednatelky dalšího účastníka, oznámil navrhovateli, že svolává valnou hromadu dalšího účastníka na den 11.7.2011. Přílohou byla navrhovateli zároveň zaslána plná moc ze dne 17.6.2011, kterou zmocnila paní Martina Fialová Mgr. Romana Bělohlavého, aby v záležitosti konání předmětné valné hromady konané dne 11.7.2011 dával podnět ke svolání valné hromady, přebíral pozvánky na konání valné hromady, vzdával se práva na řádné svolání valné hromady, zastupoval zmocněnkyni na jednání valné hromady, předkládal návrhy, vyjadřoval se k návrhům, hlasoval o předložených návrzích, přijímal rozhodnutí valné hromady, podepsal zápisu o rozhodnutí a o průběhu valné hromady ve formě notářského zápisu nebo prostého zápisu. Navrhoval měl v termínu 11.7.2011 čerpat dovolenou, a proto dopisem ze dne 29.6.2011 písemně odvolal tuto valnou hromadu z důvodu nevhodnosti času a místa jejího konání. Na tento dopis bylo reagováno pouze Mgr. Romanem Bělohlavým, nikoli paní Martinou Fialovou. Navrhovatel měl za to, že se valná hromada konat nebude, a proto se jí neúčastnil ani nezajišťoval zmocněnce, který by jej zastupoval. O termínu čerpání dovolené informoval navrhovatel paní Martinu

Fialovou mailem. Mimořádná valná hromada dalšího účastníka se dne 11.7.2011 konala, ačkoli byla svolána osobou odlišnou od jednatele, a to bez odpovídajícího zmocnění, navíc za situace, kdy byla navrhovatel odvolána a paní Martině Fialové bylo známo, že se jí nemůže navrhovatel účastnit. Na valné hromadě byla přijata dvě usnesení, a to č. 1/2011, kterým byl zvolen předseda mimořádné valné hromady a osoba pověřená sčítáním hlasů Mgr. Roman Bělohlavý, advokát, a zapisovatel mimořádné valné hromady Mgr. Jan Sýkora, advokátní koncipient. Dále bylo přijato usnesení č. 2/2011, kterým byl odvolán navrhovatel z funkce jednatele společnosti dalšího účastníka.

2. Podle navrhovatele byla konáním předmětné mimořádné valné hromady dalšího účastníka dne 11.7.2011 podstatně porušena jeho práva. Jednak tato valná hromada byla svolána osobou odlišnou od jednatele, jež neměla náležité zmocnění k jejímu svolání, neboť jednatelka dalšího účastníka nepověřila Mgr. Romanu Bělohlavému přímo svoláním valné hromady dalšího účastníka, nýbrž jen dáním podnětu ke svolání valné hromady. Dále byl termín jednání valné hromady záměrně stanoven na den, o kterém bylo druhé jednatele známo, že se nebude moci navrhovatel této valné hromady zúčastnit. Došlo k porušení základních zásad, zejména zásada rovného postavení stran, zásada dobrých mravů a zásada poctivého jednání. Výkon práv v rozporu s dobrými mravy je nutno považovat za neplatný. Navíc došlo k porušení ust. § 184 odst. 7 obchodního zákoníku, podle kterého navrhovatel analogicky odvolal předmětnou mimořádnou valnou hromadu svolanou na 11.7.2011. S ohledem na shora uvedené má navrhovatel za to, že veškerá usnesení mimořádné valné hromady dalšího účastníka konané dne 11.7.2011 jsou neplatná.
3. Podle dalšího účastníka pozvánka na mimořádnou valnou hromadu byla navrhovateli doručena dne 21.6.2011, tedy více než 15 dní před konáním této mimořádné valné hromady. Navrhovatel v dopise ze dne 29.6.2011 toliko sdělil, že odvolává mimořádnou valnou hromadu z důvodu své námítky - nesouhlasí s časem ani místem jejího konání, bez bližšího zdůvodnění. Na uvedené odvolání valné hromady byla reagováno dopisem ze dne 1.7.2011, kterým mu bylo sděleno, že jeho odvolání valné hromady je neplatné a že se valná hromada bude konat. Další účastník má za to, že nelze analogicky aplikovat ust. § 184a odst. 5 obchodního zákoníku, jež upravuje odvolání valné hromady akciové společnosti, na valnou hromadu společnosti s ručením omezeným, jejíž svolání je upraveno v ust. § 129 obchodního zákoníku. To, že chce navrhovatel čerpat dovolenou, sdělil paní Martině Fialové až následně dne 6.7.2011, přičemž se z jeho strany jednalo o účelové jednání, kterým chtěl zabránit konání řádně svolané valné hromady. Takové účelové jednání nemůže požívat právní ochrany. Navrhovatel se také mohl na valné hromadě nechat zastoupit, což neudělal. Dle dalšího účastníka navíc není tvrzení navrhovatele o čerpání dovolené pravdivé, neboť ještě dne 11.7.2011 v dopoledních hodinách předával navrhovatel v Karlových Varech účetní doklady paní Mgr. Květoslavě Snížkové, jež je účetní dalšího účastníka. Předmětná mimořádná valná hromada byla svolána osobou oprávněnou, což potvrdil i sám navrhovatel, když se pokusil tuto valnou hromadu odvolat. Plná moc udělená Mgr. Romanu Bělohlavému, advokátovi, obsahu návětí „v záležitosti konání valné hromady dalšího účastníka konané dne 11.7.2011, z uvedeného je zřejmé, že tím byl rozsah plné moci vymezen a tato byla udělena k potřebným úkonům směřujícím ke konání této valné hromady a součástí zmocnění je i oprávnění zajistit konání valné hromady dalšího účastníka. Další účastník dále poukázal na to, že oprávnění namítat překročení oprávnění zmocněnce je dáno ve vztahu ke zmocniteli, nikoli třetím osobám. Pokud zmocnitel dosud neučinil žádného kroku, kterým by namítal překročení rozsahu zmocnění, je to důkazem o tom, že valná hromada byla svolána řádně a osobou k tomu oprávněnou. Další účastník navrhl zamítnutí návrhu.
4. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 14.června 2016 č.j. 50 Cm 25/2011 – 482 rozhodl takto : „Návrh navrhovatele na vyslovení neplatnosti všech usnesení mimořádné valné hromady společnosti MEDARD Active, s.r.o., se sídlem na adrese Boží Dar 49E, PSČ 363 01, IČ 29092281, konané dne 11.7.2011, se z a m í t á“ (výrok I.) a dále, že „Navrhovatel je

povinen zaplatit dalšímu účastníkovi k rukám zástupce dalšího účastníka JUDr. Martina Tocika, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku 74.644,90 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení“ (výrok II.).

5. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že návrh na zahájení řízení byl podán včas (když předmětná mimořádná valná hromada dalšího účastníka se konala dne 11.7.2011, přičemž návrh byl u zdejšího soudu podán dne 11.10.2011), a to aktivně věcně legitimovanou osobou (když navrhovatel byl v rozhodné době jednak společníkem dalšího účastníka a také jednatelem dalšího účastníka, přičemž na mimořádné valné hromadě byl z funkce jednatele odvolán). V řízení bylo dle soudu zcela jednoznačně prokázáno to, že předmětná mimořádná valná hromada byla svolána osobou k tomu oprávněnou, včas a způsobem stanoveným společenskou smlouvou a obchodním zákoníkem, když pozvánka na valnou hromadu obsahovala všechny náležitosti dle ust. § 129 obch.zák. Bylo také prokázáno, že navrhovatel nebyl oprávněn konání předmětné valné hromady odvolat, když v daném případě nebylo prokázáno, že by valná hromada byla svolána na nevhodné místo a v nevhodném čase. V řízení bylo dále prokázáno, že mimořádná valná hromada se dne 11.7.2011 konala, přičemž byla usnášeníschopná a usnesení, která byla na valné hromadě přijata (a vyslovení jejichž neplatnosti se navrhovatel domáhá), byla přijata 100 % hlasy přítomných společníků. Na předmětné valné hromadě byl projednáván pouze program uvedený v pozvánce na valnou hromadu. V průběhu řízení pak bylo zároveň prokázáno to, že navrhovatel porušoval své povinnosti při výkonu funkce jednatele, přičemž na valné hromadě bylo rozhodováno o odvolání navrhovatele z funkce jednatele dalšího účastníka pro porušení jeho povinností jednatele, a proto nebyl navrhovatel oprávněn ohledně tohoto bodu programu valné hromady vykonávat svá hlasovací práva. Vzhledem k tomu není na místě argumentace navrhovatele o nutnosti aplikace ochrany práv minoritního společníka, kdy mělo dojít k porušení zásady rovného postavení stran a k porušení zásady poctivého obchodního styku, kdy výkon práv v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku nemůže požívat právní ochrany. Soud poukázal na skutečnost, že navrhovatel nebyl minoritním společníkem, neboť oba společníci měli v rozhodné době podíl o velikosti 50 %. Vzhledem k tomu, že v době, kdy byla předmětná valná hromada svolána, nevěděla její svolatelka o tom, že navrhovatel má čerpat dovolenou v době termínu konání dovolené, nemohlo dojít k účelovému svolání valné hromady právě na tento termín, aby se jí navrhovatel nemohl zúčastnit. Nemohlo tak dojít k porušení zásady rovného postavení stran. Vzhledem ke zjištěným okolnostem měl soud prvního stupně naopak za to, že se navrhovatel pokusil tímto způsobem zmařit konání valné hromady a dosáhnout tak toho, aby nebyl odvolán z funkce jednatele dalšího účastníka. Pokud jde o zásadu jednání v rámci poctivého obchodního styku, soud poukázal na skutečnost, že tato zásada je upravena v rámci obchodně závazkových vztahů dle části III. shora uvedeného obchodního zákoníku (nikoli v rámci úpravy týkající se obchodních společností a vztahů mezi společníky). V průběhu řízení nebylo prokázáno, že by předmětná mimořádná valná hromada byla svolána a konala se v rozporu se zásadami stanovenými obchodním zákoníkem, ani obecně úpravou společenské smlouvy a ujednáními obchodního zákoníku týkajícími se valné hromady. S ohledem na shora uvedené důvody soud prvního stupně neměl důvodu, aby vyslovil neplatnost napadených usnesení mimořádné valné hromady dalšího účastníka konaných dne 11.7.2011.
6. Soud prvního stupně dále dodal, že i pokud by shora uvedený názor soudu byl nesprávný a předmětná valná hromada nebyla svolána osobou k tomu oprávněnou, případně navrhovatel byl oprávněn tuto valnou hromadu odvolat, bylo by na místě postupovat dle ust. § 131 odst. 3, písm. a) obch.zák. a nevyslovit neplatnost předmětného usnesení valné hromady, neboť by se jednalo jen o nepodstatné porušení práv společníka, resp. toto porušení práv nemělo závažné právní následky, když navrhovatel nemohl na předmětné valné hromadě hlasovat, resp. nemohl vykonávat hlasovací právo za situace, že valná hromada hlasovala o odvolání navrhovatele z funkce jednatele dalšího účastníka, a to pro porušení jeho povinností

souvisejících s výkonem této funkce, když porušení povinnosti jednatele bylo v průběhu řízení jednoznačně prokázáno. Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a další účastník, který byl ve věci plně úspěšný, má právo vůči navrhovateli na plnou náhradu nákladů řízení.

7. Proti usnesení soudu prvního stupně podal navrhovatel v zákonné lhůtě odvolání s tím, že plná moc, na jejímž základě advokát Mgr. Roman Bělohavý svolal valnou hromadu obsahuje zmocnění toliko k podání podnětu ke svolání valné hromady, nikoli k jejímu svolání a za plné moci není zřejmé, zda ji udělila společnice nebo jednatelka společnosti. Plná moc je neurčitá a tudíž neplatná resp. neplatné je zmocnění coby právní úkon. Odvolatel poukázal na nutnost rozlišovat postavení M. Fialové jako společnice a jako jednatelky, je vyloučeno, aby jedna a táž plná moc (směřující ke svolání valné hromady) byla dána jak z pozice jednatelky, tak z pozice společnice. Tato dvě postavení nelze ohledně zmocnění kombinovat resp. vtělení dvou zmocnění na jedné listině je vyloučeno. Dále v plné moci není specifikován její rozsah. Valná hromada nebyla svolána oprávněnou osobou. Navíc pak ke svolání valné hromady nelze udělit plnou moc, neboť není právním úkonem, pročez jednatel se při tomto nemůže nechat zastoupit. Odvolatel navrhl zrušit usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátit k dalšímu řízení.
8. K odvolání navrhovatele se poměrně rozsáhle vyjádřil i další účastník. Obšírně ve vyjádření rozváděl, jaké byly důvody pro odvolání jednatele na valné hromadě pro porušování jeho povinností. Další účastník považuje svolání valné hromady za řádné. Zcela odmítl jednání navrhovatele, jehož důsledkem mělo být odvolání valné hromady coby účelové. Odmítl odvolatelem uváděnou judikaturu coby nerelevantní k dané věci. Další účastník navrhl potvrdit usnesení soudu prvního stupně jako správné.
9. Vrchní soud v Praze coby odvolací soud projednal odvolání a přezkoumal usnesení soudu prvního stupně a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
10. Podle čl. II bod 2 zákona č. 293/2013, jímž byl s účinností od 1.1.2014 novelizován občanský soudní řád, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31.12.2013. Právní poměry vzniklé přede dnem 1.1.2014 řídí se dosavadními právními předpisy (oddíl I § 3028 odst. 3 přechodných ustanovení zák.č. 89/2012 Sb. a § 775 zák.č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích), zde obchodním zákoníkem č. 513/1991 Sb.
11. Odvolací soud se primárně zabýval otázkou trvání aktivní věcné legitimace navrhovatele v dané věci, protože další účastník namítl její nedostatek vzhledem k tomu, že již není společníkem společnosti. Toto bylo prokázáno odvolacím soudem provedeným důkazem – výpisem z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni, oddílu C, vložky číslo 24174. Nicméně, podle § 131 odst. 1 obch.zák. aktivní věcná legitimace přísluší nejenom společníkům společnosti, leč i jejím jednatelům. Navrhovatelem napadné usnesení předmětné valné hromady rozhodlo o odvolání jeho osoby coby jednatele společnosti, pročez i jen z tohoto titulu je mu po celé řízení (před soudem prvního stupně i soudem odvolacím) zachována aktivní věcná legitimace daná postavením jednatele (odvolaného) společnosti.
12. Dále se odvolací soud vyjadřuje k otázce odvolání předmětné valné hromady navrhovatelem v tom směru, že toto jednání považuje z týchž důvodů, jako soud prvního stupně, za jednání účelové, nepoživající právní ochranu resp. za jednání, s nímž nelze spojovat právní účinky. Řádný důvod odvolání valné hromady primárně navrhovatelem – jednatelům uveden nebyl, až následně jím byl konstruován důvod spočívající v dovolené. V dané věci však toto vzhledem ke skutečnostem níže uvedeným není podstatné.
13. Zásadním v dané věci je, zda byla předmětná valná hromada svolána osobou, jež k tomu byla oprávněna. Ohledně osoby oprávněné valnou hromadu společnosti s ručením omezeným nebylo v době konání předmětné valné hromady resp. podání návrhu na přezkum její platnosti v právní

terii zcela jasno viz. publikace Holejšovský J. Valné hromady společnosti s ručením omezeným. Praha : C.H.Beck. 2011 s. 78 -81. Nicméně, zdejší soud se plně kloní k závěru, že osobou oprávněnou a za jistých okolností i povinnou svolat valnou hromadu byl v rozhodné době jednatel společnosti s ručením omezeným, shodně též viz. např. Dědič J. a kol. Obchodní zákoník, komentář. Díl. II.Praha . Nakladatelství POLYGON, 2002 s. 1140 nebo in. Pokorná J., Kovařík Z., Čáp Z. a kol. Obchodní zákoník. Komentář. I.díl. Praha . Wolters Kluwer ČR a.s., 2009 s. 593. Je-li jednatelů více, je namístě, aby tyto jednatele primárně rozhodli o svolání valné hromady a tato byla následně svolána. Potud lze do jisté míry souhlasit i s názorem vyjádřeným až v souvislosti s právní úpravou účinnou od 1.1.2014 (jíž se však daná věc neřídí), že jednatel může realizací rozhodnutí jednatelů o svolání valné hromady pověřit třetí osobu; oprávnění třetí osoby svolat valnou hromadu nelze dovozovat z plné moci udělené jednatelem třetí osobě k zastupování společnosti při všech právních jednáních (NS 29 Odo 1061/2004); rozhodnutí o svolání valné hromady a jejím pořadu jednání musí učinit jednatel (jednatele) osobně a nemůže výkon tohoto oprávnění přenést na třetí osobu (in. Štenglová I., Havel B., Čileček F., Kuhn P., Šuk P. . Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2.vydání. Praha. C.H.Beck., 2017 s.386). I pro úpravu danou obchodním zákoníkem tedy platilo resp. pro danou věc platí, že valnou hromadu společnosti s ručením omezeným byl oprávněn svolávat jednatel této společnosti, přičemž on sám musel primárně učinit rozhodnutí o svolání valné hromady včetně stanovení pořadu jednání valné hromady. Zmocnit byl jednatel oprávněn třetí osobu maximálně k realizaci svého rozhodnutí o svolání valné hromady, speciální plnou mocí, a toliko k jednotlivým dílčím úkonům svolání valné hromady představujícím či s tímto svoláním souvisejícím. V daném případě se tak nestalo.

14. V řízení nebylo žádným z účastníků, tedy především ani dalším účastníkem – společností, tvrzeno, že by jednatelka společnosti M. Fialová učinila rozhodnutí o svolání valné hromady předmětné společnosti na den 11.7.2011 s konkrétním programem jednání této valné hromady. Nebyla tak tvrzena, tím spíše prokázána primární obligatorní skutečnost vedoucí k platnému konání valné hromady – rozhodnutí jednatele o svolání valné hromady obsahující kromě jiného i konkrétní body jednání valné hromady. Samozřejmě, že svolala-li by valnou hromadu osobně příslušným způsobem, pozvánkou /konkrétní valnou hromadu s přesným programem jednání/ přímo jednatelka M. Fialová, pak by její vůle - rozhodnutí valnou hromadu svolat bylo možné považovat za inkorporovanou či projevenou právními jednáními (dříve právními úkony či právními skutečnostmi) představujícími její svolání. Tak se ovšem nestalo. Jednatelka toliko zmocnila advokáta, navíc nikoli ke svolání valné hromady.

Odvolací soud sám zopakoval část dokazování, přičemž k důkazu provedl především plnou moc udělenou Martinou Fialovou r.č. 675817/1574 bytem Libochovice 113, PSČ 273 79 Mgr. Romanu Bělohavému, advokátovi, dne 17.6.2011 v Karlových Varech. Učinil z ní zásadně jiné skutkové zjištění resp. vyvodil zcela jiné skutkové a následně též právní závěry, než tak učinil soud prvního stupně. Jako zmocnitelka je uvedena výše uvedená fyzická osoba – Martina Fialová, bez toho, aby byla jakkoli dále označena funkcí vztahující se k předmětné společnosti, přičemž i jen z toho je patrné, že plnou moc činila nikoli jako jednatelka společnosti s ručením omezeným. Dále, obsah plné moci je takový, že v žádném případě nepředstavuje skutečnosti, z nichž by vyplývalo oprávnění zmocněnce svolat za jednatelku konkrétní valnou hromadu společnosti s ručením omezeným s konkrétním programem valné hromady. Zmocněnec je dle plné moci oprávněn k tomu, aby: „dával podnět ke svolání valné hromady společnosti, přebíral pozvánky na konání valné hromady společnosti, vzdával se práva na řádné svolání valné hromady společnosti (v předepsané formě a lhůtě)“, dále pak aby „mě zastupoval na jednání valné hromady společnosti, předkládal návrhy, vyjadřoval se k návrhům, hlasoval o předložených návrzích a přijímal rozhodnutí valné hromady společnosti“ a konečně aby „v mém zastoupení podepsal zápis o rozhodnutí a o průběhu jednání valné hromady společnosti ve formě notářského zápisu nebo ve formě prostého zápisu“. Z prvních dvou bodů plné moci je

zcela a naprosto zjevné, že zmocnitelka zmocňuje zmocněnce k jednáním, jež přísluší společníkovi společnosti s ručením omezeným /dávát podnět ke svolání valné hromady, přebírat pozvánky, vzdávat se práva na řádné svolání valné hromady, předkládat návrhy, vyjadřovat se k návrhům, hlasovat o předložených návrzích a přijímat rozhodnutí valné hromady společnosti/, nikoli jednatelem společnosti, když ten není tím, kdo je oprávněn hlasovat na valné hromadě ani přebírat pozvánku na ni atd. Shodně je to však i s posledním bodem plné moci, jenž je třeba hodnotit z hlediska obsahu společenské smlouvy o založení předmětné společnosti ze dne 16.12.2009 (jíž odvolací soud rovněž provedl důkaz), kdy podle společenské smlouvy viz. čl. VIII odst. 8.9 „o jednání valné hromady a přijatých rozhodnutích se vyhotovuje zápis, který podepíší všichni přítomní společníci“. Oprávnění k podpisu zápisu z valné hromady tedy patří opět mezi oprávnění společníka. Z uvedeného hlediska je zřejmé, že předmětná plná moc ze dne 17.6.2011 byla udělena M. Fialovou coby společníci předmětné společnosti, nikoli však jako jednatelkou této společnosti, když k oprávněním náležejícím jednatelem nezmocňuje. V této souvislosti je ovšem nutné uvést, že jednatel coby volený funkcionář společnosti s ručením omezeným nemůže výkon své působnosti přenést na jinou osobu resp. v době konání valné hromady tak absolutně nemohl učinit v žádném ohledu. Proto by mohl, jak výše uvedeno (i v odborné literatuře), jednatel společnosti maximálně zmocnit třetí osobu k dílčím úkonům v souvislosti s konáním konkrétní valné hromady s konkrétním programem (například rozeslání pozvánky na valnou hromadu, vyhotovení potřebného množství této pozvánky, zajištění prostor v nichž se valná hromada bude konat apod.), nikoli však zmocnit třetí osobu k rozhodnutí o svolání valné hromady, neboť to náleží do jeho výlučné a především nepřenositelné působnosti. Jednatel tedy nemůže na zmocněnce přenést část výkonu své funkce obsahující právo rozhodovat o svolání valné hromady společnosti. Navíc ke svolání valné hromady nelze zmocnit bez toho, aby byl jakkoli určen její obsah – body jednání valné hromady. V předmětné plné moci nebylo ve vztahu k obsahu valné hromady, jež se měla konat dne 11.7.2011, uvedeno zhora nic, ani jediný bod programu, žádný obsah této valné hromady. To, kromě dalšího, svědčí o tom, že předmětná plná moc nebyla udělena M. Fialovou coby jednatelkou společnosti s ručením omezeným, ale coby její společníci resp. že tato plná moc prokazuje toliko oprávnění zmocněnce – Mgr. Romana Bělohavého zastupovat M. Fialovou na valné hromadě konané dne 11.7.2011 jako společníci. V žádném případě jej však neopravňuje tuto valnou hromadu svolat včetně určení programu jejího jednání. Tím spíše, že tímto programem jednání mělo být odvolání druhého jednatele z funkce pro porušování povinností, jednatele jsoucího druhým 50% společníkem. V řízení tedy nebylo prokázáno, že by předmětná valná hromada byla svolána osobou, jež by k tomu byla oprávněna, když Mgr. Roman Bělohavý takovou osobou nebyl. Proto je třeba valnou hromadu hodnotit jako svolanou zcela v rozporu se zákonem – svolanou třetí osobou nemající žádný vztah ke společnosti, tedy neplatně. Takovým svoláním bylo zásadně porušeno právo druhého společníka na řádné svolání valné hromady a potažmo tak i právo se této valné hromady účastnit, vznášet na ní námítky a vyjadřovat se k tam navrženým usnesením.

15. Odvolací soud se v žádném případě neztotožnil s argumentací soudu prvního stupně o tom, že případné chybné svolání valné hromady, by beztak znamenalo jen nepodstatné porušení práv společníka ze strany společnost resp., že toto porušení práv nemělo závažné právní následky, když návrhovač nemohl na valné hromadě hlasovat resp. vykonávat své hlasovací právo za situace, že valná hromada hlasovala o jeho odvolání z funkce jednatele pro porušení povinností jednatele. V první řadě nejde o drobné pochybení ve svolání valné hromady, pakliže valnou hromadu svolá osoba - de facto i de iure třetí osoba, nemající pražádný vztah k předmětné společnosti s ručením omezeným. Takové svolání valné hromady není právním jednáním (právní skutečností resp. právním úkonem) s nímž zákon spojuje účinky v podobě následného konání a rozhodování valné hromady, naopak, tyto účinky s ním spojovat vůbec nelze. Rozhodnutí následně konané „valné hromady“ tudíž nelze považovat za platná. Další významnou skutečností je konkrétní situace předmětné společnosti spočívající v tom, že společnost měla toliko 2 společníky a každý z nich měl podíl včetně podílu na hlasech ve výši 50%. Účast či neúčast

jednoho z takovýchto společníků na valné hromadě je velmi zásadné skutečností, jíž nelze ignorovat. Dále, kdyby zákon předpokládal, že v případě rozhodování valné hromady o odvolání jednatele pro porušení jeho povinností tento jednatel – společník se nemůže k věci vyjadřovat, podávat návrhy a připomínky, byť má sístovány hlasy pro samotné hlasování o svém odvolání jednatele pro porušování povinností, pak by mu jistě nedal ani právo účasti na takovéto valné hromadě resp. při jejím rozhodování o odvolání z funkce. Naopak, tím, že má ze zákona sístováno toliko hlasovacího právo, má společník – odvolávaný jednatel zachována všechna ostatní společnická práva, tedy především právo být včas a řádně o svolání valné hromady informován, právo se valné hromady zúčastnit, vyjadřovat se na ní k navrženým usnesením a především je logické, že má právo vyjadřovat se k tvrzeným porušením svých povinností coby jednatele. V daném případě mu byla všechna výše uvedená práva negována resp. upřena, pročez zásah do jeho práv nelze považovat za bagatelní nemající závažné právní následky resp. za nepodstatný.

16. Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 změnil usnesení soudu prvního stupně (ve výroku I. ohledně věci samé) tak, že vyslovil neplatnost všech usnesení valné hromady dalšího účastníka konané dne 11.7.2011.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst.1 o.s.ř. Ve věci měl plný úspěch navrhovatel, pročez mu v souladu se zásadou úspěchu náleží náhrada nákladů řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím v celkové výši 87.974,- Kč,- Kč, jež je dána následovně. Účelně vynaložené náklady v případě úspěšného navrhovatele zastoupeného advokátem sestávají z odměny advokáta, která činí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „vyhláška“) ve znění do 31.12.2012 za jeden úkon právní služby 2.100,-Kč (§ 9 odst.3 písm. a/ ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky) a 3.100,-Kč ve znění od 1.1.2013 (§ 9 odst.4 písm. a/ ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky). Jedná se o odměnu za tyto úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení ze dne 2.8.2011, podání návrhu ve věci samé dne 11.10.2011, vyjádření ze dne 23.5.2013, doplnění tvrzení ze dne 1.10.2013, vyjádření ze dne 26.5.2016, „závěrečný návrh“ ze dne 9.6.2016, 3 x jednání před soudem prvního stupně ve dnech 17.12.2013, 28.4.2016, 26.5.2016, které nepřekročilo dvě započaté hodiny a 5 x jednání ve dnech: 11.6.2013, 17.9.2013, 11.2.2014, 25.3.2014, 26.1.2016, která překročila dvě započaté hodiny, proto je přiznána odměna za takové jednání coby za 2 úkony právní služby dle §11 odst.1 písm. e) vyhlášky, odvolání ze dne 26.9.2016 a jednání před odvolacím soudem ze dne 27.4.2018. Odměna advokáta za všechny výše uvedené úkony právní služby činí celkem 63 100 Kč. Dále je třeba přičíst 21 paušálních náhrad hotových výdajů po 300,-Kč podle § 13 odst.3 vyhlášky ve výši 6.300,-Kč a dále připočíst též i náhradu 21% daně z přidané hodnoty dle § 137 odst.3 o.s.ř. ve výši celkem 14.574,-Kč. Náhrada soudních poplatků za návrh ve věci samé a za podané odvolání činí celkem 4.000,-Kč. Celkem tak má navrhovatel nárok na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 87.974,- Kč, jež je další účastník povinen zaplatit k rukám jeho advokáta (§ 149 odst. 1 o.s.ř.) ve lhůtě stanovené dle ust. § 160 odst. 1 věta první o.s.ř.

Poučení:

Do tohoto usnesení je dovolání přípustné za podmínek ust. § 237 – 239 o.s.ř., podává se do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně.

Praha 27. dubna 2018

JUDr. Josef Holejšovský, v.r.
předseda senátu